

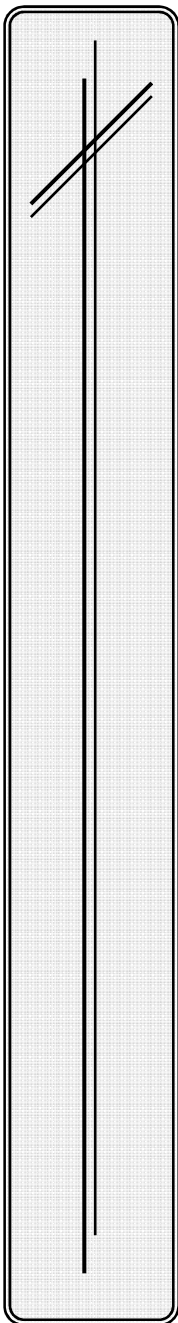

Skriv dig,

Jesus,

på mitt hjärta, Du,
min Konung och
min Gud, Att ej lust,
ej heller smärta
Detta namn må
plåna ut. Denna
inskrift på mig sätt:
Jesus ifrån Nasaret,
Den korsfäste och
hans lära Är min
salighet och ära.

— *T. Kingo* —

Jesus blev vår rättfärdighet

Upp, min tunga, Att lovsjunga
Hjälten, som på korsets stam
För oss blödde, Led och dödde
Som ett skuldlöst offerlamm.
Han ur griften, Efter Skriften,
Nu i ära träder fram.

Han fullgjorde, Vad vi borde
Och blev vår rättfärdighet.
Han avvände Vårt elände
För båd' tid och evighet.
Han förvärvde, Att vi ärvde
Ljus och frid och salighet.

Vi förlossas, Ormen krossas;
Avgrundens och dödens makt
Nu är bunden. Från den stunden
Allt är Sonen underlagt.
Nu är helat Vad vi felat
Och Guds nåd i ljuset bragt.

Gamla, unga Må lovsjunga
Faderns makt och härlighet
Och hembära Sonen ära
För så stor barmhärtighet,
Prisa Anden, Som vid handen
Förer oss till salighet!

Kristus är uppstånden

*Predikan över påskdagens evangelietext i
"Nådens evangelium" av Ingemar Andersson*

När sabbaten var över, köpte Maria från Magdala, Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande oljor för att gå och smörja honom. Mycket tidigt på första dagen i veckan kom de till graven då solen gick upp. De sade till varandra: "Vem skall rulla bort stenen från gravöppningen åt oss?" Men när de såg upp, fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. De gick då in i graven och fick se en ung man sitta på höger sida, klädd i en lång vit dräkt, och de blev mycket förskräckta. Men han sade till dem:

"Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden, han är inte här. Se, här är platsen där de lade honom. Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er." Då gick de ut och flydde bort från graven. Ty bävan och bestörtning hade kommit över dem, och de sade ingenting till någon, därför att de fruktade.

Mark. 16:1-8

Kristus är uppstånden! Ja, Han är sannerligen uppstånden!

"Jesus tog de tolv åt sidan och sade till dem: 'Se, vi går nu upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Ty han kommer att utlämnas åt hedningarna. De skall håna och skymfa, spotta på honom, gissla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.'" (Luk. 18:31 ff).

Gång på gång berättade Jesus för sina lärjungar om vad som skulle ske med honom, om hans lidande, död och uppståndelse, för att förbereda dem på vad som komma skulle.

"Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, så att de inte fattade vad han menade", skriver Lukas.

Och därför ändade Långfredagen i mörker. Fienderna hädar och smädar. Jesu lärjungar sörjer och gråter. När de begraver Jesus begraver de sitt hopp.

Hur annorlunda är inte situationen nu: Vi firar påsk, uppståndelsens segerfest:

*Vad ljus över griften! Han lever, o fröjd!
Fullkomnad är Skriften, O salighets höjd!
Från himmelen hälsad Han framgår i glans,
Och världen är frälsad, Och segern är hans.
Bortvältrad är stenen och inseglet bräckt,
Och vakten har flytt för hans Andes fläkt,
Och avgrunden bävar. Halleluja! LH 183:1.*

Segern är hans, avgrundsmakterna bävar, och livet vänder åter till Jesu vänner. Ju längre fram på Påskdagen, desto mer liv och rörelse. Smörjelse och kryddor, tillredda för att ta hand om en död kropp, överges, och livets andedräkt når dem från Jesus själv. De är, som Petrus senare skriver i sitt brev, ”*födda på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda*” (1 Petr. 1:3).

Jesu hade inför sin bortgång sagt lärjungarna att det skulle komma sållningstider: ”*Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sålla er som vete...*” (Luk. 22:31). Och när lärjungarna kastades omkring i det sållet tappade de snart bort Guds ord och löften. Jesu ord om att han skulle uppstå från de döda på tredje dagen var som bortblåsta, och därför kom kvinnorna i tidig påskdagsgryning för att ta hand om en död och för att få göra Jesu kropp den sista tjänsten. Bestörta står de där när han är borta ur graven. Men fienderna, de som inte trodde Jesus, de kom ihåg. De förseglade graven. De satte ut vakter. För tänk om...

Och många är det som fortfarande bildligt talat håller vakt vid graven, så att inte något uppståndelsens budskap skall nå ut. Men vad hjälper det! Inte ens dödens fjättrar förmår ta bort sprängkraften i ordet om den Uppståndne!

Den första påskpredikan

hölls i tidig morgon. Landet sov, men Herren levde. På den första dagen i veckan sade Herren Gud en gång i tidernas morgon sitt ”*Varde ljus!*” och det blev ljust. Och på den första dagen i veckan trädde Han, som är världens ljus, ut ur sin grav som segerherre över mörker och död.

Rättfärdighetens sol, med läkedom under sina vingar

(Mal.4:2), har gått upp över jorden.

Platsen för påskpredikan var den öppnade graven. Vakten, stenen, sigillet – fiendernas sista kraftansträngningar båtade intet.

*Fast graven blev förvarad så,
Att han därur ej skulle gå,
Dock halp ej makt, ej heller vård,
Han gick igenom stenen hård.* Sv.Ps. 1937, 107:3.

Och så blev det vaktavlösning vid graven. En högre befälhavare tog över:

"Och se, det blev en stor jordbävning, ty en Herrens ängel steg ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten, och hans kläder var vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda." (Matt. 28: 2ff).

När Jesus gav upp andan på korset rämnade förlåten i templet, jorden skakade, klipporna rämnade och gravar öppnades. Så gav skapelsen också sitt vittnesbörd nu vid Jesu uppståndelse: *"Såsom jordbävning ringde Kristus till graven, så drog Herren Gud på dessa stormklockor även vid Kristi uppståndelse."* (Luther).

Och det var en välsignad sammanringning för att i denna första påskpredikan kungöra ett underbart budskap:

"Kristus är uppstånden! Han är inte här. Se, här är platsen där de lade honom. Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er."

Inte fattade kvinnorna på en gång vidden av det budskap de fått höra. Och inte kunde lärjungarna, eller förnekaren Petrus som nu fick en särskild hälsning från den Uppståndne, få rum i sina hjärtan för någonting så stort. Men Jesus levde, det var nog!

Döden är uppslukad och segern vunnen

"Du död, var är din seger? Du död, var är din udd?... Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus." (1 Kor.15:54 ff).

Jesus har i vårt ställe uppfyllt Guds heliga lag. I rättfärdighet och renhet levde han sitt liv på jorden utan synd och i fullkomlig lydnad. På korset bar han hela världens syndaskuld, då han, gjord till synd för oss, övergiven av sin himmelske Fader, led förtäpelsens alla kval och dog i vårt ställe. Så har Gud försonat världen med sig själv.

Och att allt nu är botat för oss syndare, det har Gud visat genom Jesu uppståndelse. Skulden var betald. Det fanns ingenting kvar som kunde behålla Jesus i döden. Kristus har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium (2 Tim. 1:10).

För vår rättfärdiggörelses skull

”Kristus utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.” (Rom. 4:25).

Här nämns orsak och verkan. Orsaken till att Kristus utlämnades åt döden var våra synder. Orsaken till att Kristus uppväcktes var vår rättfärdiggörelse. *”Gud har uppväckt honom och löst honom ur dödens vånda”,* säger Petrus, *”eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden”* (Apg. 2:24).

Varför kunde inte döden behålla honom? Därför att den anklagelseskraft som riktades mot oss, alla brott mot Guds heliga lag, har Kristus naglat fast på korset. Lagen är av Kristus uppfylld till punkt och pricka. All rättfärdighet är uppfylld och därför har döden mist sin udd och Kristus har segrat. Sådan är verkan av Kristi uppståndelse.

Vilka gällde detta? Alla människor, säger Skriften:

”Liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad.” (Rom. 5:18-19).

Det är därför helt i enlighet med Guds ord att sjunga:

*Världen i Jesus rättfärdig är vorden:
Han på sitt hjärta var syndare bar,*

*När på sitt kors mellan himlen och jorden
Han vår förlossning och skuldoffer var.
Skulden ströks ut genom blodskällans flöden,
Syndaregistret vid korset han slog.
Domaren led för dödsfångarna döden.
Gud är försonad, och vi hava nog. LH 335:2*

Det var ju inte för sin egen skull Jesus behövde rättfärdiggöras, förklarar fri från skuld.

Hos honom fanns ingen synd som behövde försonas, ingen skuld som skulle betalas.

Men, ”den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud” (2 Kor. 5:21).

Så är genom Kristi död och uppståndelse varje människa rättfärdigad och fri från skuld.

Kristus, som bar all världens synder, som blev den ende syndaren, betalade vad det kostade och blev frikänd och med honom vi alla. Det är detta vi i dag på Påskdagen firar.

Han fullgjorde, Vad vi borde, Och blev vår rättfärdighet. Han avvände vårt elände För båd' tid och evighet. Han förvärvde, Att vi ärvde Ljus och frid och salighet. LH 182:2

Vem som helst har rätt att i denna stund knäppa sina händer och tacka Gud för syndernas förlåtelse, för rättfärdighet, frid och salighet. Skulle ditt liv en gång sluta så olyckligt, att du går förlo-rad, så sker det inte för dina synders skull, för dem har Gud i Kristus Jesus förlåtit dig, utan det sker för att du vänder dig bort från Kristus och förkastar frälsningen av nåd allena.

Det är genom tron och dopet vi görs personligen delaktiga av den salighet Kristus vunnit åt oss. Genom tron på Jesus ikläds vi den rättfärdighet han vunnit för hela världen. Blir vi kvar i otrons mörker, så finns ingen räddning undan den eviga förtappelsen.

I dag står nådens dörr öppen och den Uppståndne sluter var och en som vänder sig till honom i sin famn. Också du är bjuden!

Jag vill avsluta den här predikan med ett klassiskt citat från ”Rosenius betraktelse för var dag i året” den 31:a mars:

”O, att världen inte vet, vad som har skett! Världen känner inte vårt släktes historia. Världen vet inte att mänskligheten en gång blivit köpt fri, förlossad, förvärvad och vunnen ifrån alla synder, ifrån döden och djävulens våld, lika säkert som den en gång har fallit i synd.

Se nu här: Den syndaförlåtelse, den förlossning som här omtalas tillhör varje människa, from och ofrom, troende och otroende. Du får vara hurdan du kan, så är åtminstone dina synder borttagna, utplånade, förlåtna, kastade i havets djup. Detta skedde i Kristi dödstimme.

Blir du fördömd, så sker det inte för dina synder utan för din otro, för att du håller dig borta från Kristus. Vill du komma till Gud, bli hans egen och få hans nåd, så finns det inget hinder från Guds sida. Du är alltid välkommen. Herren säger själv: Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen inte kasta ut (Joh. 6:37). Här är inget undantag: Vem som helst, den som vill, var och en, om era synder än är blodröda (Jes. 1:18). Här är inget undantag, och det beror på att hela syndaskulden är betald och att försoningen gäller och gäller hela världen.

Är nu någon i nöd över sina synder och inte kan få visshet om förlåtelse, så är felet, att han inte tror Guds ord utan gör Gud till en lögnare, vilket är förfärligt. Men är det så, att du gärna vill tro Ordet men inte kan få det in i hjärtat, så vill Gud snart tilldela dig ett större mått av tro, så att du får vittnesbörd inom dig, att alla dina synder är försonade och förlåtna och att du är iklädd hela Kristi förtjänst och är Guds älskade barn.”

Nu har det skett – och världen står Från all sin synd otalig Så frälst, att blott i tro man går Till Lammets sår, Är man på stunden salig. LH 62:3

Herren lade vår skuld på Jesus!

Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom [Jesus](Jes. 53:6).

Vad menas med att vi går vilse och vill vandra våra egna vägar? Du finner svaret på frågan vad Gud gjorde för att rädda oss från att ha gått vilse. *All vår skuld lade Herren på honom [Jesus]*. Jag märker då att frågan gäller synden och vår frälsning och vägen till himlen. Herrens Ande talar om den svåra förvillelsen att vi alla vill hålla oss till vår egna gärningar: *var och en gick sin egen väg*.

Den ene tänker: Jag måste bli allvarligare, älska och frukta Gud på rätt sätt – då kan jag hoppas på hans nåd. Men det är att gå vilse, säger profeten. Denna din strävan räcker inte, du är helt fördärvad, helt förtappad i allt vad du gör. – Andra tänker: Om jag bara kunde allvarligt ångra och bekänna min synd, vaka och strida mot den som jag borde, då skulle jag våga hoppas på Guds nåd. Men det är att gå vilse, säger profeten, det är till ingen nytta, vad du än gör. Här krävs någon annan och hans gärningar.

Men hör nu vad som gäller: *all vår skuld lade Herren på honom*. Herren såg med barmhärtighet på vårt ynkliga stampande i syndens dy, och han förbarmade sig och gav oss en man som skulle bära alla våra synder. *Han [Jesus] som inte visste av någon synd, honom gjorde Gud till synd I vårt ställe (2 Kor. 5:21)*. Hela världens synd drabbade och tillräknades denne man. Han skulle ensam betala och utradera den. Enligt Guds Ord är våra synder inte våra utan hans.

Ännu tryggare kan vi känna oss, säger profeten, eftersom det inte är vi som lagt våra synder på honom utan Herren – Herren själv. Det var Herrens eget beslut och hans gärning, och han måste i sanning vara nöjd med vad han själv gjort. Johannes Döparen säger: *Se, Guds Lamm som tar bort världens synd!* Märk: *Guds Lamm [Jesus]!* Det är det Lamm som Gud har bestämt till vår försoning, den enda betalning Gud ville ha för våra synder.

Därför säger också Jesus: *Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv* (Joh. 10:17). Vad kan vara tryggare? Gud måste ju vara nöjd med sin egen vilja. Lägg märke till detta, du syndiga, törstande och bekymrade själ, att det är Guds egen gärning, som frälser dig! Det är Fadern själv som gett oss försoning. Vilken Gud kan då anklaga dig för din synd? Gud i himlen, som är din Herre, honom för vilken du fruktar, han har själv lagt din synd inte på dig utan på Kristus till hjälp mot alla lagens hot. Skulle nu inte den som har ett ont samvete ha del i denna försoning, i den äga sin frälsning och tröst? Försoning behövs ju inte för rättfärdiga utan för brottslingar. O, du eviga, obegripliga kärlek! Syndare, som har ett ont samvete, får nu frid. Tack och pris, min Gud!

Räkna på hur mycket du väger mot denna försoning! Hur mycket väger ditt fördärv, din ondska och din död jämfört med Guds egen Sons död? Alla människor är att räkna som ingenting i jämförelse med Guds Son. När Herren liknade sig vid en god herde, sa han: *Den gode herden ger sitt liv för fåren*. Stanna inför denna bild! Föreställ dig att ett får kunde ha moralisk skuld och med sin ondska dragit på sig en dödsdom! Om nu detta får hade en så obegripligt god herde, att han ville ge sitt liv för det stackars fåret, skulle inte detta vara en oändligt dyrbar försoning? Tycker du inte att det fåret skulle vara tillräckligt dyrt försonat?

Men är inte Guds evige Sons död för människorna en lika stor, ja, oändligt mycket större försoning för oss? Har du inte upptäckt att du försvinner i denna försoning som omfattar alla? Alla dina synder, hur stora de än är, blir här till ingenting. Just detta var Faderns mening och vilja, att våra synder skulle utplånas, för att vi skulle få frid. Har du därför *endast i Krisuts* din frid, då har du förstätt honom rätt, då har du fattat det eviga livet. Och med din stora uselhet ska den gode Herden finna råd. Han vill själv sörja för de stackars fåren i sin hjord. Fåren ska endast lyssna till herderösten. *Hör, så får er själ leva!* (Jes. 55:3). O Gud, stärk vår tro!

*C.O. Rosenius i Husandakt –
Betraktelse för var dag i året, stycket för den 10 mars.*

Luther har ordet

Nåd varð með ör och frid
från Gud vår Fader och
från Herrzen Jæsus Kristus.

Vår rättfärdighet inför Gud består i syndernas förlåtelse. Därför måste vi lära att höja oss över förnuftet, som tvistar med oss och påvisar för oss både våra synder och våra goda gärningar. Vi måste höja oss så högt att vi varken ser på de förra eller de senare utan endast grundar oss på denna artikel utan att vilja veta av något annat. Vi måste sätta nåden, förlåtelsen, inte endast mot synden utan även mot alla goda gärningar och sålunda utesluta all mänsklig rättfärdighet och helighet.

* * *

Om du invänder att du ännu dagligen känner synder hos dig, så att ditt samvete fördömer dig, så svarar jag: Just därför ska du lära dig att en kristens rättfärdighet inte består i något annat än syndernas förlåtelse. Du befinner dig i ett rike som endast har att göra med syndare. I detta rike råder en nåd så stor och mäktig att den tar bort all vrede. Fast du hos dig inte kan känna något annat än många och stora synder, så är dessa ändå inte längre synder, för du har ett dyrbart motgift mot dem som tar bort deras kraft och gift. Detta motgift är ordet *förlåtelse*.

Ur *Ord för dagen*, 23 april

* * *

Vi skall inte betrakta Kristi kors på annat sätt, än som ett altare, där Kristus offrade sitt liv för våra synder och bad mitt under lidandet. Därigenom skulle Han fullgöra sitt prästerliga ämbete och ge oss nåd, förlossa oss från synden och befria oss från den eviga döden. Ty den som tar bort synden, han tar också bort döden. Orsaken är, som aposteln Paulus lär, att

syndens lön är döden, Rom. 6:23, och där synden är borta har döden inte mera någon makt. Där döden är borta, där är även djävulen och helvetet borta, så är idel rättfärdighet, liv och salighet närvarande. Då Kristus genom sitt offer och sin bön på korset har tagit bort synden, så har varken död, djävul eller helvete någon rätt till oss. Detta allt har Kristus på korset uträttat, inte genom våra gärningar och vår förtjänst, utan genom offret av sig själv med kropp och blod. Då blev Han för oss till förbannelse och för våra synders skull dog Han på korset och bad för syndarna.

* * *

Att Kristi rättfärdighet är din rättfärdighet, har du de allra säkraste vittnesbörd om. Först Guds eget ord, som säger, att Kristus har dött för dig. Vidare har du det heliga dopet, *vi har blivit döpta till hans död*, Rom. 6:3, vilken Han har lidit för oss. Du har också altarets sakrament, där Han med klara ord och med ett yttre tecken bekräftar, att Hans kropp är utgiven för dig och Hans blod utgjutet för dig. Detta är vår rättfärdighet. Genom den är vi rättfärdiga inför Gud, den är vida skild från våra gärningar och tankar. Alltså bedrar vi oss, om vi menar, att vi för våra gärningars skull kan vara rättfärdiga eller orättfärdiga. Vi skall tänka så och bekänna, att vi är rättfärdiga genom att lita på Kristi död.

* * *

Liksom dopet, altarets sakrament, Guds ord, ja, Kristus själv är utom dig, så är också din rättfärdighet utom dig. Synderna i vårt kött kan då inte upphäva rättfärdigheten. Liksom Kristus är evig, så är också vår rättfärdighet evig och skall inte övervinnas genom synderna här i tiden. [- - -] Han har utgivit sig för oss, för att Han för oss skulle vara vår *rättfärdighet, helgelse och förlösning*. (1 Kor. 1:30).

(Ur *Spis och föda*, stilla veckan och 3 sönd. e. påsk)

Martin Luther

Den stora försoningsdagen

av Lars Borgström

Skuggbilden

I det gamla Israel fanns en plats, ett ställe, där försoningens verklighet särskilt tydligt framträdde, nämligen nådastolen i Jerusalems tempel. Nådastolen var det gyllene locket på förbundsarken där de tio budens två stentavlor förvarades i botten (2 Mos. 25:17-22). Förbundsarken stod i det innersta rummet i templet som kallades ”det allra heligaste”. Detta rum var så heligt att det avskildes genom en förlåt, ett tjockt draperi. Endast översteprästen fick gå in dit en gång om året. Det skedde på den stora försoningsdagen, *yom kippur*, då han bestänkte nådastolen med blodet av en bock (3 Mos. 16: 15-16). Yom kippur betyder ordagrant ”övertäckardagen”, d.v.s. den dag då förbundsarken övertäcktes med bokens blod. Alla Israels synder under det gångna året förläts på den stora försoningsdagen.

I helighetslagen säger HERREN till Israel: ”Ni skall vara heliga, ty jag, HERREN, er Gud, är helig” (3 Mos. 19:2). Till heligheten som Gud har och som Han kräver av sitt folk hör att vara syndfri, absolut ren, god och kärleksfull. Sådan är Gud och sådant måste också det folk vara som skall höra Honom till. Synd får inte förekomma. HERREN förbannar alla dem som inte lyssnar till Hans bud och gör efter dem (5 Mos. 11:26-28).

Israels barns synder mot budorden, vars tavlor låg i botten av förbundsarken, vittnade emot dem och genom denna sin skuld var de fördömvärdade. De var inte ett heligt folk och skulle därför inte kunna vara den helige Gudens folk, *om nu inget inträffade som förändrade situationen*. Det var just detta som skedde på försoningsdagen, övertäckardagen. När nådastolen, locket på förbundsarken, av översteprästen övertäcktes med blodet från boken, uttraderades brotten mot budtavlor. När Gud blickade ned på förbundsarken såg Han bara blodet som överskyldde arken med dess överträdde budord. Genom blodet utplånades alltså alla synder under det gångna året.

En intressant detalj är att keruber också blickade ned på nådastolen. I avsnittet där Gud ger instruktioner om hur förbundsarken skall byggas, läser vi: ”Keruberna skall breda ut sina vingar uppåt så att de övertäcker nådastolen med sina vingar. Deras ansikten skall vara vända mot varandra. Mot nådastolen skall kerubernas ansikten vara vända” (2 Mos. 25:20). Första gången vi läser om keruber i Bibeln är i 1 Mos. 3:24, där Gud, efter att ha drivit ut Adam och Eva ur lustgården, sätter ut dem som vakter för att ”bevaka vägen till livets träd”. Synden hade omöjliggjort människans umgänge med Gud. Men när nu försoningsblodet övertäcker nådastolen kan inte heller de bevakande keruberna se någon synd längre då de blickar ned och människan har åter tillträde till gemenskap med Gud.

Verkligheten

Med den gammaltestamentliga skuggbilden som bakgrund kan vi bättre förstå vad som hände i tidens fullbordan, då Jesus offrades på korset den dag som blev den verkliga försoningsdagen, den sanna *yom kippur*. Om *ceremoniallagen*, alla Guds föreskrifter för offer- och tempeltjänst, gäller nämligen att den endast innehåller en skugga av det goda som kommer, d.v.s. Kristi fullkomliga offer, "och inte tingen i deras verkliga gestalt" (Hebr. 10: 1).

Jesus fullbordar såsom Översteprästen den gammaltestamentliga offertjänsten. Jesu blod är nämligen det verkliga offerblodet som förebildades av bockens blod i Jerusalems tempel.

När Jesus instiftar nattvarden säger Han: ”Detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse” (Matt. 26:28). Detta sade Han med tanke på det som skulle ske dagen därpå. Och det som utspelade sig på Golgata inträffade samtidigt i det himmelska tabernaklet: Kristus gick ”en gång för alla in i det allra heligaste, inte med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning” (Hebr. 9:12). De gammaltestamentliga prästerna och offergåvorna var bara skuggbilder av den sanna Översteprästen som bar fram sig själv som det felfria offret (Hebr. 9:14), giltigt för alla tider (Hebr. 10:12). På samma sätt var tabernaklet i öknen och dess

fortsättning, templet i Jerusalem, bara skuggbilder av helgedomen i evighetens tillvaro, ”det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen” (Hebr. 11:11). När tiden var fullbordad, det vill säga då tiden för den gammaltestamentliga uppenbarelsen löpt ut, gick Jesus in i det allra heligaste med sitt blod och bekräftade därmed det förebildande i den gammaltestamentliga tempeltjänsten.

Detta gjorde Han som Överstepräst för ett nytt förbund, ett nådeförbund. Över nådestolen i Himmelen stänkte vår Överstepräst sitt blod, samma blod som just då rann ur Hans kropp, där Han hängde på korset för våra synders skull. Jesu rena, gudomliga blod övertäcker lagtavlor och alla överträdelser mot dem som hela mänskligheten, genom alla tider, har gjort sig skyldig till.

Den gammaltestamentliga försoningsdagen utverkade inte någon egentlig syndaförlåtelse, lika lite som de övriga offerceremonierna gjorde det. ”Det är nämligen omöjligt att tjurars och bockars blod skulle kunna utplåna synder” (Hebr. 10:4). Dessa återkommande offer var bara typer eller förebilder för Kristi offer. Men genom att tro på de nådelöften som Gud knutit till dessa offerceremonier fick Israels folk syndernas förlåtelse.

De som under Gamla testamentets tid blev frälsta blev det på grund av den eviga frälsning, som *skulle* uppenbaras i tiden, och de som efter själva verkställandet av denna frälsning blir frälsta, blir det på grund av det som *har* skett på Golgatas kors. I Guds frälsningsrådslut är Kristus ”Lammet utan fel och lyte [som var] utsett redan *före* världens skapelse men [som] i dessa sista tider uppenbarats” (1 Petr. 1:19-20). Han är ”Lammet, som är slaktat *från världens grundläggning*” (Upp. 13:8). Att nådeförbundet var giltigt också under Gamla testamentets tid, och att det därmed är lika evigt som lagförbundet, vilket leder till förbannelse, är något som Paulus behandlar i Rom. 4, där han med kraft bevisar att Abraham blev rättfärdig genom tron, inte av gärningar. Att människan blir förklarad rättfärdig genom tron är alltså inte något nytt, som kommit först i och med Guds Sons människobli-

vande och försoningsdöd. Därför heter det att det evangelium, som ängeln hade ”att förkunna för dem som bor på jorden”, är ”ett evigt evangelium” (Upp. 14:6). Så fast, så orubblig är alltså grundvalen för vår frälsning!

Gud är rättfärdig genom att Han bestraffar all synd – allt annat skulle strida mot Hans rättvisa och Hans värnande om det goda. Men Han bestraffade synden i sin Son. Samtidigt är Han också rättfärdig genom att Han infriar sina nådelöften att förlåta all synd – allt annat skulle strida mot Hans trofasthet. Även förlåtelsen skedde i Sonen. Så uppenbaras för oss Guds viljas hemlighet, det eviga frälsningsrådslutet, ”att i Kristus sammanfatta allt” (Ef. 1:10). Utanför Sonen, i otrons avvisande av Honom, finns bara Guds brännande vrede över världens synd och ondska. Paulus skriver: Kristus Jesus ”har Gud, genom Hans blod, ställt fram som en nådastol, att tas emot genom tron. Så ville Han visa sin rättfärdighet, eftersom Han hade lämnat ostraffade de synder som förut hade blivit begångna, under tiden för Guds tålmod. I den tid som nu är ville Han visa sin rättfärdighet: att Han själv är rättfärdig, när Han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus” (Rom. 3:25-26).

När Jesus dog på korset, brast förlåten i templet i två delar, uppifrån och ända ner (Matt. 27:51). Så länge det främre rummet bestod, visade den Helige Ande att vägen till det allra heligaste ännu inte var uppenbarad (Hebr. 9:8). Men när Jesus i sin kropp bar våra synder upp på förbannelsens trä och led döden för dem, förändrades förutsättningarna helt och hållet. Förlåten brast. Vägen blev öppen och fri för varje syndare till nådens tron, det allra heligaste. Frälsningshemligheten hade uppenbarats. Jesus öppnade vägen för var och en till Guds kärleksfulla fadershjärta.

Tilläggnelsen

Jesus säger: ”Den som äter min kropp och dricker mitt blod, han har evigt liv” (Joh. 6:54). Här handlar det framför allt om ett andligt ätande och drickande, då du med ditt hjärtas öga och med trons blick ser hur din Överstepräst gick in i det allra heligaste och övertäckte nådastolen genom att bestänka den med sitt eget

blod och därmed överskyldde alla dina brott mot Guds heliga lag.

När du ser detta, kan också du gå fram till nådens tron, för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid (Hebr. 4:16). Du ser dina synder som en daglig plåga, men Gud ser dem inte. Han har inte ens någon kännedom om dem, eftersom vår Överstepräst övertäckt dem med sitt rena, gudomliga blod. Jesus gjorde slut på överträdelsen, förseglade synderna och försonade skulden (Dan. 9:24). Han utverkade en försoning för dina och alla människors synder, som gäller i evighet. I Guds ögon är du helig, ren, rättfärdig och Himmelen värdig.

Synden är och förblir visserligen din dagliga plåga så länge du lever ofullkomlighetens liv här på jorden. Men i din kamp mot synden får du inte glömma, att genom Jesus blir du aldrig dömd efter lagen. Det är nådeförbundets underbara förmån. Din Överstepräst har ju en gång för alla gått in i det allra heligaste med sitt eget blod, stänkt det på nådastolen, under vilken lagens tavlor förvarades, och på det viset återlöst dig och köpt dig fri från lagens förbannelse. Därmed har också vår Överstepräst förlossat, förvärvat och vunnit dig ur dödens och djävulens våld och i stället gett dig evigt liv.

Amen.

* * *

En nådastol Herren Gud oss givit,
Som genom blodet oss vunnit är.
Och Jesus själv en försoning blivit
För världens synder, som Ordet lär.
O sköna plats invid Jesu hjärta,
När synden tynger en sargad själ!
Dit får jag komma med all min smärta,
Vid nådastolen är allting väl.

Lova Herren 432:1

Det finns nåd!

Gud, vänd bort ditt ansikte från mina synder, utplåna alla mina missgärningar (Psaltaren 51:11).

Här återupprepar David vad han börjat med och det har Herren inget emot. Vi får inte glömma att denna psalm, liksom det övriga i Bibeln, är Guds ord.

Denna Davids bön är verkad av Guds Ande. Och det är så med Guds barn, att de beständigt, om och om igen, behöver be om syndernas förlåtelse. Tar den bönen slut så är även det andliga livet slut. Och här är inte tal om endast inlärd vanebön utan det är hjärtats djupaste behov eftersom synden alltid snärjer oss så länge vi lever här på jorden. Sådan bön är Guds Andes verk.

Ofta blir det så för oss att vi inte kan finna ord för att rätt utgjuta vårt hjärtas behov inför Gud. Hur väl är det inte då att få använda och säga efter sådana böner som finns i den Heliga Skrift, som nu denna psalm. Men den kan inte utan skrymteri bes av någon annan än den som ser och känner sin synd.

David blev bönhörd och fick visshet om syndernas förlåtelse. Men han blev inte bönhörd på grund av sin egen böns förtjänst och värde, utan förlåtelsen har sin enda grund i Frälsaren och hans verk. Därför slutar också många av våra kyrkoböner med orden ”Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre”. Det är Sonens förtjänst att vi blir bönhörda, och den förtjänsten är också tillräcklig grund för att David skulle kunna med tillförsikt fortsätta sin bön: ”Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta”.

Julius Pettersson
Ur skriften ”Allt av nåd”

På blodsnådens grund

Text och musik: Bertil Waldemarson 2019

1. På Gol-ga - ta - kors-et vår Fräl - sa - re dog då han vå - ra
2. Det blo - det det gäl - ler för syn - der - nas mängd, det öpp - nat Guds

synd - er för ev - igt bort tog. Vi är nu ren - tvag - na i
him - mel, som an - nars var stängd. Vi får nu hos Je - sus vår

Fräl - sa - rens blod ty - han för oss al - la som skuld - of - fer stod.
kors - få - ste vän, vår - synd där be - kän - na ig - en och ig - en.

3. Förlåtelse Jesus oss ger blott av nåd
på grund av det fasta Guds evighetsråd
som Jesus fullbordat på korsträdets stam
då han i vårt ställe var Guds offerlamm.

4. Min synd är utstruken och skulden betald,
till detta var Jesus av Fadern utvald.
Ja, Lammet är slaktat ifrån evighet
till allas försoning och rättfärdighet.

5. Så kläd mig, o Jesus, i din vita dräkt,
för synden jag känner, den gör mig förskräckt.
Tack därför, o Jesus, att jag varje stund
och evigt får vila på blodsnådens grund.

Corona-viruset och Guds allmakt

Corona-viruset sprider sig snabbt ut över världen och Sverige är ett av de allra värst drabbade länderna, sett till befolkningsmängd. Många blir svårt sjuka och en del till och med dör. Vad ska vi säga om detta från ett kristet perspektiv? Har Gud någonting med Corona-viruset att göra? Naturligtvis har Han det. Gud är allsmäktig, allvetande och allestädes närvarande. Hur skulle någonting överhuvudtaget kunna ske utan att Gud är inblandad på ett eller annat sätt? Han säger genom profeten Amos: ”Händer det en olycka i en stad utan att Herren har vållat den?” (Amos 3:6). Men då återstår frågan varför Gud antingen aktivt sänt Corona-viruset eller tillåtit det att sprida sig och drabba så många människor.

Olyckor som sker, lidanden som drabbar och sjukdomar som sprider sig är till för att väcka människor så att de vänder om till Gud. Så undervisade Jesus om olyckan när tornet hade fallit i Siloam (Luk. 13:5). Han avvisade samtidigt tanken att de drabbade skulle vara större syndare än andra (Luk. 13:3). Olyckan drabbar inte efter någon moralisk måttstock så att man skulle kunna säga att den eller den människan drabbas p.g.a. den eller den synden (även om det finns sådana fall också). Sambandet mellan synden och lidandet är allmänt: Genom syndafallet gjorde lidandet sitt inträde i världen och vi är alla syndare (Rom. 3:23). Syftet med olyckorna är, som sagt, att människor ska bli omvända – och samtidigt att de kristnas tro ska prövas och stärkas. I 1878 års förklaring till Luthers Lilla katekes läser vi följande under fråga 106, ”Vad bör vi tänka om de olyckor som träffar människorna här i världen?”:

”Svar: De olyckor, som träffar människorna, bör vi aldrig anse såsom verkan av en slump eller av ett blint och obevekligt öde, utan såsom för syndens skull skickade av Gud, de ogudaktiga till straff, varning och väckelse, men de gudfruktiga till prövning och stadfästelse av deras hopp, kärlek och förtröstan till Gud (Jer. 2:19, Job 5:17, Pred. 7:4).”

Olyckorna understryker på ett mycket allvarligt sätt, hur viktigt det är att ha sin sak i ordning med Gud.

En sak till: Som kristen kan man ta emot alla lidandena med den förvisningen, att ”allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud” (Rom. 8:28). Vad som än händer den kristne i livet kan han eller hon veta att det sker till ens bästa ur evighetssynpunkt. Det finns osynliga trådar som styr händelserna i livet med syftet att vi inte skall gå förlorade, och det är en kärleksfull Fader som håller dessa trådar i sin hand.

Lars Borgström

Det enda som bär

Det enda, som bär, när allting annat vacklar, Det är Guds nåd och Guds barmhärtighet. All jordisk berömmelse och glans den slocknar, När sist jag står hos Gud i härlighet.

Det enda jag vet, det är att nåden räcker,
Att Kristi blod min synd, min skuld betäcker.
Det enda jag har att lita till en gång,
Det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.

Det enda, som står igenom alla tider, Är Kristi kors och blodets säkra grund. Ty allt vad jag byggt av hö och strå, det faller, Det varar blott en kort och flyktig stund.

Det enda jag vet . . .

Det enda jag har inför den vita tronen, Det är en frälsad själ, Halleluja! Och detta är nog, ty all min synd blev sonad, När Jesus dog för mig på Golgata.

Det enda jag vet . . .

Lova Herren 400

Läger och övrig verksamhet

I rådande coronatider är ovissheten stor och vi får följa utvecklingen vecka för vecka. Då det gäller gudstjänster och lägerverksamhet hänvisas därför till församlingens hemsida.

Bokinformation

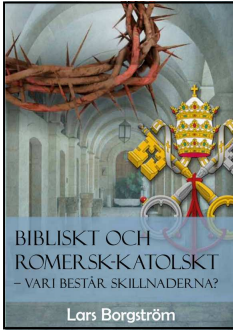
Samtliga böcker med reducerade priser

BIBLISKT OCH ROMERSKT–KATOLSKT

Vari består skillnaderna?

Lars Borgström

Boken har varit slutsåld en tid men finns nu åter till försäljning

Mjuk pärm, 15x21 cm, 214 sidor.

Utgivningsår 2016

ISBN 978-91-983592-0-6

Pris 99:- plus frakt

Kan beställas från: Lars Borgström, Odensgatan 15, 753 13 Uppsala. Tel. 073-971 73 21.

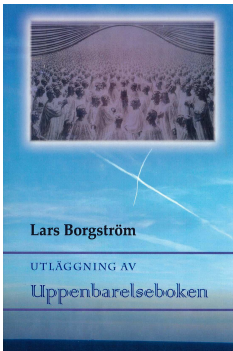
E-post: lars@predikan.se

eller från LFS, e-post:

bocker@lutherskaforsamlingen.se

UTLÄGGNING AV UPPENBARELSEBOKEN

Lars Borgström

Mjuk pärm, 15x21 cm, 515 sidor.

Utgivningsår 2016

ISBN 978-91-983279-0-8

Pris 149:- plus frakt

Kan beställas från: Lars Borgström, Odensgatan 15, 753 13 Uppsala. Tel. 073-971 73 21.

E-post: lars@predikan.se

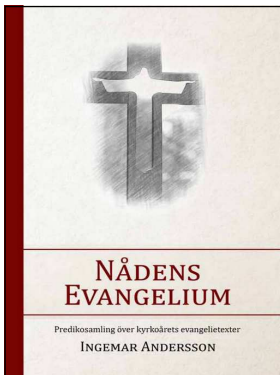
eller från LFS, e-post:

bocker@lutherskaforsamlingen.se

NÅDENS EVANGELIUM

Postilla över kyrkoårets evangelietexter

Ingemar Andersson

Inbunden med hård pärm.

Antal sidor: 568

Utgivningsår 2018

ISBN 978-91-983592-1-3

Pris 149:- plus frakt

Kan beställas från: Ingemar Andersson, Boberg 3, 617 90 Skärblacka. Tel. 070-441 92 98, 070-781 09 66. E-post: Inge-marand@gmail.com

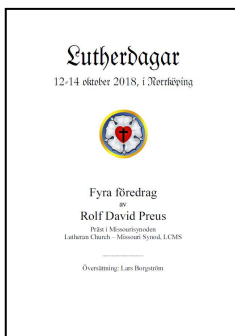
eller från LFS, e-post:

bocker@lutherskaforsamlingen.se

FYRA FÖREDRAG FRÅN LUTHERDAGARNA I NORRKÖPING 2018

Rolf David Preus (LCMS, USA)

Svensk översättning av Lars Borgström

Innehåll:

- Ska vi lära den objektiva rättfärdiggörelsen? (två föredrag)
  - Bekännelsestroga lutheraner i dagens värld
  - Kristen i en sekulariserad värld – lutheran i en pluralistisk värld
- A5-häfte, 56 sidor.

Pris 30:- plus frakt.

Kan beställas från: Bertil Waldemarson, Skåneg. 5, 602 17 Norrköping eller från LFS, e-post:

bocker@lutherskaforsamlingen.se

Lutherska Församlingen i Stockholms- och Umeåområdet är två fristående församlingar som enligt sina stadgar är bundna till Bibeln och den lutherska kyrkans bekännelseskriter. Församlingarna bildades med anledning av Svenska kyrkans avfall från Bibeln och den lutherska bekännelsen. Samtliga medlemmar har lämnat Svenska kyrkan.

Församlingarna bildades 1988 och står sedan 1992 i kyrkogemenskap med Evangelisk Lutherska Bekännelsekyrkan (ELBK).

Vi tror att Bibeln är alltigenom Guds ofelbara ord och därför sann i allt vad den talar, och att de evangelisk-lutherska bekännelseskriterna, samlade i Konkordieboken, är en rätt utläggning och förklaring av Bibelns lära. Därför skall i våra församlingar allt Guds ord förkunnas rent och klart och ingenting läras som står i strid med Guds ord. Genom en rätt förvaltning av nådemedlen, där lag och evangelium predikas och sakramenten förvaltas efter Kristi ord och instiftelse, vill församlingarna med Guds nåd sprida det glada budskapet om syndares frälsning i Jesu Kristi namn.

**Alla är välkomna till
våra gudstjänster och läger.**

Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet
Gudstjänster och bibelstudier hålls i Stockholm, Uppsala, Norrköping och Rudskoga. Upplysningar: Ingemar Andersson, Boberg 3, 617 90 Skärblacksa, tel. 070-441 92 98 eller Lars Borgström, Odensgatan 15, 753 13 Uppsala, tel. 073-971 73 21.

Församlingens bankgiro: 389-1397

**Församlingens swish-nummer:
123 - 499 26 73**

Lutherska Församlingen i Umeåområdet
Upplysningar: Tore Karlsson, Hissjö, Pl. 367, 905 91 Umeå, tel. 070-39 26 430
Församlingens bankgiro 760-5231.

Lutherskt Församlingsblad utges och bekostas med frivilliga gåvor. Den som önskar få församlingsbladet och eventuellt annan information om församlingarnas verksamhet, eller önskar att församlingsbladet sändes till vänner och bekanta kan använda bifogade beställningskort. Om någon önskar understödja församlingsbladets utgivning kan bidrag insättas på **bankgiro 389-1397.**

Ansvarig utgivare:

Ingemar Andersson, Boberg 3, 617 90 Skärblacksa, tel. 070-441 92 98. E-post: ingemarand@gmail.com

Redaktör:

Lars Borgström, Odensgatan 15, 753 13 Uppsala, tel. 073-971 73 21
E-post: lars@predikan.se

Redaktionssekreterare:

Bertil Waldemarson, Skånegatan 5, 602 17 Norrköping. tel. 070-510 55 43.

E-post: bertil.waldemarson@gmail.com

Hemsida:

www.lutherskaforsamlingen.se

E-post:

info@lutherskaforsamlingen.se

ISSN: 1103-8845

Första sidan

Illustration: Anna Priebe